

El Perelló recorre l'intent d'un belga de registrar com a marca europea el seu oli

El consistori demana a l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior de la Unió Europea que denegue l'apropiació de la marca Oli del Perelló per a un belga amb una finca al municipi.

EL PERELLÓ ACN

El *Butlletí de marques comunitàries* del 26 de setembre del 2012 publicava la sol·licitud de registre de la marca Oli del Perelló a càrrec d'un particular de nacionalitat belga, que posteriorment ha resultat ser propietari d'una finca al terme municipal. El consistori va tindre coneixement dels fets al desembre a través de l'agent oficial de la propietat industrial Àngels Yécora, encarregada de registrar i vigilar la marca registrada de la salsa olimelada –a base de mel i oli de la població–, que la corporació va decidir impulsar fa uns tres anys. De fet, la monitorització de possibles registres relacionats amb aquesta marca va permetre conèixer la maniobra.

L'Ajuntament va presentar al desembre, a través de la mateixa empresa de Yécora, "observacions a tercers"

–atès que el consistori no té registrat el nom– com a causes de denegació del registre a l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior de la Unió Europea, amb seu a Alacant. El cost d'aquest tràmit és de 817 euros, IVA a banda, i la resolució es podria conèixer en uns quatre mesos. En el cas de no presentar recurs o que l'ens no acceptés els arguments municipals, el titular podria obtenir l'ús exclusiu i el monopoli de la marca en l'àmbit dels 27 països de la UE de forma il·limitada.

SENSE PREVI AVÍS El cas va sorprendre el consistori perellonenc, que mai havia imaginat que el nom del poble, vinculat a l'oli o a la mel, els productes agroalimentaris amb major projecció, podrien ser objecte de registre i mercadeig internacional sense previ avís. "Són les estafes o les maniobres que el mercat produeix actualment i davant les quals hem d'estar atents o aquest producte hauria sortit com a Oli del Perelló i ningú se n'hauria as-sabentat, potser exportant-se a l'es-tranger", ha reconegut. Cid ha explicat que, mesos enrere, el consistori va denegar a una empresa local envasadora de mel la sol·licitud d'ús d'un logotip ja utilitzat per a productes pro-

mocionals municipals. Però en el cas de l'oli ningú es va posar mai en contacte amb el consistori ni amb el sector oliverer.

Per tot plegat, segons ha explicat Yécora, es tracta d'un cas "flagrant", amb possibilitats elevades d'èxit per als interessos de l'Ajuntament –que, en cas contrari, encara podria presentar un recurs administratiu. Entre els principals arguments adduïts, es troba l'afectació als interessos dels productors locals i el seu prestigi. Però, al mateix temps, els efectes que el registre tindria, atesa la seua pertinença i identificació amb la DOP de l'Oli Baix Ebre-Montsià, reconeguda i protegida per la mateixa Unió Europea. Així, l'autorització del registre suposaria, de facto, l'apropiació d'una part de la mateixa denominació d'origen.

Aquest tipus de situacions, assegura l'especialista, solen ser habituals en el món de l'agroalimentació –també a Catalunya i les Terres de l'Ebre–, siga per particulars o empreses que pretenen aprofitar la confusió del nom i la seua identificació geogràfica vinculada amb el seu prestigi per intentar traure'n un profit econòmic. "Sempre hi ha algun espavilat que busca una drecera", ha reconegut. ■